

Σλείμανν.

Ὁ διάσημος ἀνιχνευτὴς τοῦ Ἰλίου, τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος, ὁ ἀκάματος ἀρχαιοδίφης Σλείμανν, ὑποστὰς ἐν Ἑλλάδι ἐγχείρισιν εἰς τὰ ὦτα, ἀπεβίωσεν ἐν Νεαπόλει, ἐν ᾗ ἐπανείρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1890 ἐκηδεύθη, καθ' ἣν ὁ ἴδιος εἶχεν ἐκφράση ἐπιθυμίαν, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν νεκροταφεῖον. Εἰς τὴν νεκρώσιμον οἰκίαν, ἐπὶ τῆς τελετῆς παρευρέθησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος, ἀπήγγειλε δ' ἐξαίρετον ἐπικήδειον λόγον ὁ Γερμανὸς ἱερεὺς, γερμανιστί, ἄλλον δ' ἐνθουσιώδη καὶ εὐγλωττον, ἀγγλιστί, ὁ πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς κ. Σνόουδεν, καὶ τινες συγκεκινημένας λέξεις εἶπεν, ἐπίσης γερμανιστί, ὁ κ. Dörpfeld, διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Σχολῆς. Ἡ νεκρική πομπὴ ἦν μεγαλοπρεπεστάτη. Τοῦ φερέτρου προηγουῖντο 25 μέγιστοι στέφανοι, ὧν ἓνα εἶχε πέμψη ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ἄλλον ἢ Αὐτοκράτειρα μήτηρ· εἶποντο πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν κατὰ χιλιάδας, καὶ πάντες ἐξίσταντο ὅτι ἐπίσημοι στρατιωτικαὶ τιμαὶ δὲν ἀπεδίδοντο εἰς τὸν ἔσοχον νεκρόν, διότι, ἐν ᾗ προεπέμπετο ὑπὸ πλείστων ξένων παρασήμων, ἅτινα τῷ εἶχον ἀπονεμηθῇ διὰ τὰς ἐκτάκτους αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν, οὐδεμία Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν εὖρη καιρὸν νὰ ἐνθυμηθῇ νὰ τῷ ἀπονείμῃ τὸ Ἑλληνικόν, ὃ θὰ ἐτιμᾶτο μᾶλλον εἰς τὸ στήθος του ἢ ὅτι θὰ τὸ ἐτίμα. Ἐν τῷ νεκροταφείῳ δὲ ὠμίλησεν ἐπὶ τοῦ τάφου του ὁ Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίας, καὶ μετ' αὐτὸν ἀγγλιστὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς κ. Οὐαλδστεϊν, καὶ τελευταῖος ἀνέγνω καὶ ἐγὼ τελευταῖον ἀσπασμὸν τῷ νεκρῷ ἐν ἑξαμέτροις. Εἰς δὲ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδομένην Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα «**Πατρίδα**», ἀναγνοὺς μετατυπωθὲν ἄρθρον τι συκοφαντοῦν τὸν νεκρόν, ἔγραψα ἀναίρεσιν, ἀρνούμενος ἐκ τῶν βεβαίων γνώσεων, ἃς εἶχον περὶ αὐτοῦ.

Τὴν αὐτὴν δ' ἐσπέραν τῆς κηδείας, προσκληθεὶς προήδρευσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ φιλολογικῆς ἐσπερίδος, δοθείσης παρὰ τοῦ ποιητοῦ κ. Ἀχιλλ. Παράσχου, εἰς ἣν ἔργα αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ὁ κ. Παράσχος, ὁ κ. Κορομηλάς, ὁ κ. Προβελέγιος, καὶ ὁ κ. Σουρῆς.